HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

10 iunie 2008 *

În cauza T-85/07,

Gabel Industria Tessile SpA, cu sediul în Rovellasca (Italia), reprezentată de A. Petruzzelli, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnii O. Montalto și L. Rampini, în calitate de agenți,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI fiind

Creaciones Garel, SA, cu sediul în Logroño (Spania),

* Limba de procedură: italiana.

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 25 ianuarie 2007 (cauza R 960/2006-2) privind o procedură de opoziție între Creaciones Garel, SA și Gabel Industria Tessile SpA,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a doua),

compus din doamna I. Pelikánová (raportor), președinte, doamna K. Jürimäe și domnul S. Soldevila Fragoso, judecători,

grefier: doamna B. Pastor, grefier adjunct,

având în vedere cererea depusă la grefa Tribunalului la 20 martie 2007,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 4 iulie 2007,

având în vedere întrebările scrise adresate de Tribunal părților la 13 decembrie 2007,

având în vedere observațiile depuse de părți la grefa Tribunalului la 19 și la 20 decembrie 2007,

în urma ședinței din 30 ianuarie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 2 aprilie 2004, reclamanta, Gabel Industria Tessile SpA, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), astfel cum a fost modificat.

2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul verbal GABEL.

3 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 24 și 25 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:

— clasa 24: „Țesături, cuverturi de pat și de masă, cuverturi de voiaj, cearșafuri, fețe de pernă, prosoape, bureți de baie, învelitori de pat, cuverturi de pat căptușite, plăpumi de puf, lenjerie de baie”;

— clasa 25: „Articole de îmbrăcăminte, inclusiv cizme, încălțăminte și papuci”.

4 Cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 2/05 din 10 ianuarie 2005.

5 La 6 aprilie 2005, Creaciones Garel, SA, a formulat opoziție împotriva înregistrării mărcii solicitate în temeiul articolului 42 din Regulamentul nr. 40/94.

6 Motivul invocat în susținerea opoziției a fost existența riscului de confuzie, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, între marca solicitată și mai multe mărci anterioare, și anume nouă mărci spaniole, șase mărci internaționale și două mărci comunitare. Acestea din urmă corespundeau în special mărcii figurative comunitare anterioare nr. 1806199 (denumită în continuare „marca figurativă comunitară anterioară"), înregistrată la 5 ianuarie 2005 și reprodusă după cum urmează:

7 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea mărcii figurative comunitare anterioare fac parte din clasele 24, 25 și 26 în sensul Aranjamentului de la Nisa și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:

— clasa 24: „Țesături și produse textile neincluse în alte clase; cuverturi de pat și de masă";

— clasa 25: „Ghene, sutiene, chiloți, combinezoane și body-uri";

— clasa 26: „Dantelă și broderie, panglici și șnururi".

8 Prin decizia din 22 iunie 2006, divizia de opoziție a admis opoziția, a respins în totalitate cererea de înregistrare și a dispus ca reclamanta să suporte propriile cheltuieli de judecată. Divizia de opoziție a apreciat că, din cauza similitudinii mărcii solicitate cu marca figurativă comunitară anterioară și din cauza identității produselor pe care le desemnează aceste mărci, există un risc de confuzie în percepția publicului de pe teritoriul Uniunii Europene. Pe de altă parte, divizia de opoziție nu a considerat necesar să examineze dacă mărcile anterioare invocate de partea care a formulat opoziția au făcut obiectul unei utilizări serioase în Comunitate în sensul articolelor 15 și 50 din Regulamentul nr. 40/94, din moment ce decizia sa a fost întemeiată doar pe marca figurativă comunitară anterioară, care fusese înregistrată de mai puțin de 5 ani și căreia, prin urmare, nu îi era aplicabilă o astfel de condiție.

9 Prin scrisoarea din 12 iulie 2006, reclamanta a comunicat OAPI, în legătură cu cererea sa de înregistrare, decizia sa de a restrânge lista de produse din clasa 25 astfel: „[…] în loc de «articole de îmbrăcăminte, inclusiv cizme, încălțăminte și papuci», […] se restrânge lista acestor produse doar la «capoate», care fac parte tot din clasa 25.”

10 La 17 iulie 2006, reclamanta a formulat recurs la OAPI împotriva deciziei diviziei de opoziție în temeiul articolelor 57-62 din Regulamentul nr. 40/94.

11 Prin decizia din 25 ianuarie 2007 (denumită în continuare „decizia atacată”), notificată reclamantei la 29 ianuarie 2007, Camera a doua de recurs a OAPI a anulat decizia diviziei de opoziție, a permis înregistrarea mărcii solicitate pentru capoatele din clasa 25 și a dispus ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Concluziile părților

12 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea în parte a deciziei atacate în măsura în care respinge în mod implicit înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24;

— menținerea deciziei atacate în măsura în care permite înregistrarea mărcii solicitate pentru capoatele din clasa 25;

— obligarea OAPI să înregistreze marca solicitată pentru produsele din clasa 24 și pentru capoatele din clasa 25;

— să dispună că mărcile anterioare ale părții care a formulat opoziția, cu excepția mărcii figurative comunitare anterioare, nu au fost utilizate pentru produse din clasa 24 și că aceasta constituie un abuz privind înregistrarea acestor mărci în raport cu articolele 15 și 50 din Regulamentul nr. 40/94;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

13 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

14 În observațiile prezentate ca răspuns la întrebările Tribunalului, depuse la grefă la 19 decembrie 2007, reclamanta a declarat că înțelege să renunțe la al treilea capăt de cerere, renunțare de care Tribunalul a luat act prin procesul-verbal de ședință.

Cu privire la admisibilitate

15 Întrucât condițiile de admisibilitate ale unei căi de atac sunt de ordine publică, Tribunalul le poate examina din oficiu, iar controlul exercitat în această privință nu se limitează la cauzele de inadmisibilitate invocate de părți [Hotărârea Curții din 23 aprilie 1986, Les Verts/Parlamentul European, 294/83, Rec., p. 1339, punctul 19, Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 1996, Stott/Comisia, T-99/95, Rec., p. II-2227, punctul 22, și Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2006, Telefónica/OAPI — Branch (emergia), T-172/04, nepublicată în Recueil, punctul 22].

16 Prin al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită Tribunalului menținerea deciziei atacate, în măsura în care permite înregistrarea mărcii solicitate pentru capoatele din clasa 25. Prin al patrulea capăt de cerere, reclamanta mai solicită Tribunalului să dispună că mărcile anterioare ale părții care a formulat opoziție, cu excepția mărcii figurative comunitare anterioare, nu au fost utilizate pentru produse din clasa 24 și că aceasta constituie un abuz privind înregistrarea acestor mărci în raport cu articolele 15 și 50 din Regulamentul nr. 40/94.

17 Trebuie constatat că, prin al doilea și prin al patrulea capăt de cerere, reclamanta urmărește ca Tribunalul să pronunțe fie o hotărâre de menținere, fie una declarativă. Din articolul 63 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 rezultă totuși că acțiunea introdusă la Tribunal vizează examinarea legalității deciziilor camerelor de recurs și, dacă este cazul, anularea sau reformarea acestora [Hotărârea Curții din 12 octombrie 2004, Vedial/OAPI, C-106/03 P, Rec., p. I-9573, punctul 28; a se vedea în acest sens și Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2002, eCopy/OAPI

(ECOPY), T-247/01, Rec., p. II-5301, punctul 46, și Hotărârea Tribunalului din 6 noiembrie 2007, SAEME/OAPI — Racke (REVIAN's), T-407/05, Rep., p. II-4385, punctul 65], astfel încât acțiunea nu ar putea avea ca obiect, în cazul unor astfel de decizii, pronunțarea unei hotărâri de menținere sau a uneia declarative.

18 În consecință, al doilea și al patrulea capăt de cerere formulate de reclamantă trebuie respinse ca inadmisibile.

Cu privire la fond

19 În susținerea primului capăt de cerere privind anularea deciziei atacate în măsura în care respinge înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24, reclamanta invocă trei motive. Primul motiv se întemeiază, în esență, pe nerespectarea obligației care i-ar reveni camerei de recurs de a se pronunța în mod expres cu privire la cererea de înregistrare pentru produsele din clasa 24. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolelor 15 și 50 din același regulament, definită drept abuz privind înregistrarea mărcilor în discuție.

20 În prealabil, trebuie amintit că, potrivit articolului 62 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 40/94, „[î]n urma examenului de fond asupra căii de atac, camera de recurs se pronunță asupra acesteia". Această obligație trebuie înțeleasă în sensul că revine camerei de recurs sarcina de a se pronunța asupra fiecăruia dintre capetele de cerere cu care este sesizată, în ansamblul lor, fie prin admiterea lor, fie prin respingerea lor ca inadmisibile, fie prin respingerea lor pe fond (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 13 martie 2007, OAPI/Kaul, C-29/05 P, Rep., p. I-2213, punctele 56 și 57). Din moment ce nerespectarea acestei obligații poate avea efect asupra conținutului deciziei camerei de recurs, aceasta este o normă fundamentală de procedură a cărei încălcare poate fi invocată de Tribunal din oficiu.

21 În speță, trebuie examinat din oficiu dacă, în decizia atacată, camera de recurs s-a pronunțat cu privire la cererea reclamantei îndreptată împotriva respingerii de către divizia de opoziție a înregistrării mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24.

22 Părțile din prezenta cauză sunt de acord cu privire la faptul că, în decizia atacată, camera de recurs s-a pronunțat în mod implicit asupra acestei cereri. OAPI mai arată că, practic, camera de recurs a menținut decizia diviziei de opoziție în această privință. Părțile sunt de acord și cu privire la faptul că acest refuz a fost motivat prin existența unui risc de confuzie în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 care provine din similitudinea mărcii figurative comunitare anterioare cu marca solicitată și din identitatea sau din similitudinea produselor pe care le desemnează aceste două mărci. În răspunsul la o întrebare scrisă adresată de Tribunal privind o eventuală omisiune a camerei de recurs de a se pronunța asupra respingerii înregistrării mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24, părțile s-au limitat să își confirme argumentațiile anterioare.

23 Cu toate acestea, trebuie subliniat mai întâi faptul că punctul 1 din dispozitivul deciziei atacate, prin care camera de recurs a anulat decizia diviziei de opoziție de respingere a cererii de înregistrare, exclude posibilitatea, susținută de OAPI, de a aprecia că, prin decizia camerei, s-a menținut implicit decizia menționată cu privire la respingerea înregistrării mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24.

24 În continuare, trebuie remarcat că dispozitivul deciziei atacate nu cuprinde niciun alt punct care să permită sau care să respingă în mod expres înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24. Într-adevăr, punctul 2 din dispozitivul deciziei atacate se limitează să permită înregistrarea mărcii solicitate pentru capoatele din clasa 25. Întrucât dispozitivul unei decizii a camerei de recurs trebuie totuși interpretat în lumina motivelor de fapt și de drept care stau la baza sa, trebuie examinat, în speță, dacă punctul 2 din dispozitivul deciziei atacate, prin prisma considerentelor acesteia, ar putea fi interpretat în sensul că ar conține și o respingere sau un refuz

implicit de a înregistra marca solicitată pentru produsele din clasa 24 menționate în cererea de înregistrare.

25 Reclamanta nu a furnizat niciun element în sprijinul susținerilor sale potrivit cărora camera de recurs a evocat pe scurt, în motivele deciziei atacate, respingerea înregistrării mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24. În schimb, potrivit punctului 16 din motivele deciziei atacate, camera de recurs a considerat că reclamanta, ca urmare a adoptării deciziei diviziei de opoziție, și-a restrâns lista de produse menționate în cererea de înregistrare doar la capoatele din clasa 25. În plus, de la următoarele două puncte ale deciziei atacate rezultă că, pe cale de consecință, camera de recurs a apreciat că acele capoate din clasa 25 erau singurele produse în discuție în cauza aflată pe rolul său.

26 Prin urmare, trebuie examinat dacă, în împrejurările din speță, camera de recurs putea constata în mod întemeiat că există o astfel de restrângere a cererii de înregistrare și, prin urmare, să își limiteze analiza doar la capoatele din clasa 25. Astfel cum a confirmat OAPI în răspunsul la o întrebare scrisă adresată de Tribunal, punctul 16 din motivele deciziei atacate se întemeiază pe scrisoarea reclamantei din 12 iulie 2006, menționată la punctul 9 de mai sus. Această scrisoare, care nu face referire la produsele din clasa 24 menționate în cererea de înregistrare, nu putea fi totuși interpretată în sensul că exprima voința reclamantei de a renunța la cererea de înregistrare pentru produsele respective. Trebuie concluzionat așadar că recursul reclamantei în fața camerei de recurs era îndreptat împotriva întregii decizii a diviziei de opoziție, inclusiv împotriva respingerii înregistrării mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24, și nu doar împotriva unei părți a acestei decizii.

27 Prin urmare, având în vedere dispozitivul și motivele deciziei atacate, trebuie concluzionat că, în acest mod, camera de recurs a omis să se pronunțe asupra căii de atac care s-a aflat pe rolul său, în măsura în care recursul viza respingerea de către divizia de opoziție a înregistrării mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24, și că s-a încălcat astfel articolul 62 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 40/94, întrucât reclamanta nu renunțase anterior la înregistrarea mărcii solicitate pentru respectivele produse.

28 Deși articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 conferă Tribunalului competența de a reforma deciziile camerelor de recurs, această posibilitate este, în principiu, limitată la situațiile în care cauza se află în stare de judecată. În speță, omisiunea camerei de recurs de a se pronunța cu privire la unul dintre capetele de cerere face ca respectiva cauză să nu fie în stare de judecată. Într-adevăr, reformarea deciziei atacate ar presupune ca Tribunalul să examineze pentru prima dată fondul cererii cu privire la care camera de recurs a omis să se pronunțe. Or, o astfel de examinare nu intră în sfera competenței Tribunalului definită la articolul 63 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 (a se vedea punctul 17 de mai sus).

29 Ținând seama de considerațiile precedente, trebuie să se constate că decizia atacată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme fundamentale de procedură care obliga, în speță, camera de recurs să se pronunțe asupra respingerii de către divizia de opoziție a înregistrării mărcii solicitate pentru produsele din clasa 24 și, ca o consecință a acestei încălcări, decizia trebuie anulată în totalitate fără a mai fi necesară pronunțarea cu privire la motivele invocate de reclamantă în susținerea primului capăt de cerere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

30 Potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

31 În speță, reclamanta a căzut în pretenții. Cu toate acestea, trebuie ținut cont de viciul de procedură care afectează decizia atacată. Întrucât decizia atacată este anulată de Tribunal pe acest motiv, trebuie apreciat că și OAPI a căzut în pretenții. În aceste condiții, trebuie decis ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) **Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 25 ianuarie 2007 (cauza R 960/2006-2).**

2) **Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.**

3) **Gabel Industria Tessile SpA și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 10 iunie 2008.

Grefier Președinte

E. Coulon I. Pelikánová